

Ligesom § 21 omfatter denne regel enhver form for ejerskifte. Reglen fandtes allerede i 1805-forordningen og i § 10, stk. 1, i den gældende lov. Bestemmelsen sikrer, at overdragerens hugst i forbindelse med f.eks. en handel ikke udgør en del af købesummen.

Til § 23

Bestemmelsen er ny og skal sammenholdes med § 24 og bemærkninger dertil. Endvidere skal den ses som en afløser for den gældende lovs § 11, stk. 1, om 10-årige hugstbegrænsninger efter køb af såvel fredskov som anden skov.

Ifølge lovforslaget er fredskovspligtige skove altid, dvs. uanset tidspunktet for det seneste ejerskifte, undergivet reglerne i kapitel 3 om god skovdrift.

Af de grunde, som har ligget bag den gældende lovs § 11, stk. 1, nemlig at sikre mod overdreven hugst i forbindelse med en handel for at tilvejebringe en del af købesummen, foreslås det, at skove over 2½ ha, der ikke er fredskovspligtige, drives efter reglerne om god skovdrift i en 10-års-periode efter et ejerskifte. Med ejerskifte menes ikke blot erhvervelse ved køb men også ved mageskifte, arv og gave.

Reglen finder kun anvendelse, når der er tale om egentlig skov. Større sammenhængende juletræ- eller pyntegrøntarealer på landbrugspligtig jord, der endnu ikke er udviklet til sluttede skovbevoksninger, betragtes som landbrugsafgrøder og er således ikke omfattet af reglen.

Til § 24

Bestemmelsen i stk. 1 angår både fredskov og ikke-fredskov.

Den gældende lovs bestemmelse om det såkaldte »10-årige tilsyn efter ejerskifte« eller »hugsttestordningen« findes i skovlovens § 11, stk. 1, men reglen fandtes allerede i skovforordningen af 1805. Den har tidligere haft en væsentlig betydning for skovens bevarelse, fordi risikoen for overdreven hugst kan vise sig at være størst i de første år af en ny skovejers ejertid.

Den gældende bestemmelse omfatter erhvervelse ved køb, herunder mageskifte. Erhvervelser ved arv og gave blev ikke medtaget under bestemmelsen i skovloven fra 1935.

Domspraksis har vist, at der er en glidende overgang mellem på den ene side køb og på den anden side arv og gave. Herved er den gældende bestemmelse blevet retsteknisk uskarp. Derfor fore-

slås det, at bestemmelsen gælder enhver form for ejerskifte.

Ved erhvervsmæssig hugst er der tænkt på hugst til salg eller til industriel udnyttelse.

Med bestemmelsen sættes hugsttestordningen i bero. Såfremt der konstateres en udvikling i retning af »skovslagtning«, kan den dog sættes i kraft igen, evt. alene for visse områder eller enkelte ejendomme.

Denne ændring skal ses i lyset af lovforslagets intentioner om, at skovmyndighederne i fremtiden skal lægge mere vægt på rådgivning om god skovdrift. Der er som hidtil hjemmel til at forlange, at de kultur- og bevoksningsarbejder, begrænsninger i hugsten m.m., som god skovdrift kræver, udføres både på de arealer, hvor hugsten skal foregå, og i skoven i øvrigt.

Hugstatter kan opdeles i årlige etaper fordelt på udspecificerede bevoksninger.

En regel svarende til stk. 2 findes ikke i den gældende lov. Skove, der ejes af selskaber, er, bortset fra selskabets erhvervelse af skoven, ikke omfattet af stk. 1. Ændring af selskabets ejerforhold er ikke retlig set et ejerskifte.

Til § 25

Den gældende lovs § 20 giver mulighed for, at der for skove, der er delt mellem flere ejere, kan oprettes et skovlag, når en række forudsætninger er opfyldt. Det var hensigten med reglen, at et skovlag skulle kunne styrke de samlede skovdykningsmæssige aktiviteter i disse skove, og desuden modvirke nabogener, der kan være meget uheldige for skovdriften.

Problemerne med delte skove er særligt udtalte ved de såkaldte »parcelskove«. Parcelskove kan være delt i mange parceller, f.eks. i stribes, der kan være ned til 10 – 20 m brede. I sådanne tilfælde kan det være overordentlig vanskeligt at drive den enkelte parcel uafhængigt af naboparcellerne.

Den gældende lovs regel om skovlag er imidlertid kun benyttet en enkelt gang, og dette skovlag er senere igen nedlagt.

Problemerne omkring parcelskove og andre skove, der er delt mellem flere ejere, er komplicerede, fordi en meget stor del af disse ejendomme er landbrugsnoterede og dermed undergivet landbrugslovgivningens regler om sammenlægning, samdrift m.v.

Med den foreslåede bestemmelse lægges der op til, at skovmyndighederne i samarbejde med konsulentorganisationerne kan udarbejde forslag til sammenlægning eller samdrift af skovparceller.